

Na Španělských schodech

Robert Křesťan

Na Španělských schodech se stmívá,
v zátylku světa zní zvon,
jsi nenápadná a nepůvabná,
ale chtivá jak Napoleon.

Právě se protrhly hráze.
Právě teď nevím co s tím.
Právě jsem zaplatil draze.
Právě jsem zapálil Řím.

Vždycky jsem chtěl stavět lodě,
po mořích plout, s větrem snít:
ta neodbytná a nenasytná
touha se nepotopit.

Právě jsem objevil Zemi.
Právě jsem překročil Don.
Právě jsem hýčkaný všemi.
Právě já historión.

V sedanských blindážích sládne
i náš hořký a ztracený svět:
ta nedůtklivá a věčně živá
nevůle odpovědět.

Právě vzdal jsem se zlému.
Právě tak vzdám se i vám.
Právě jsem uvěřil všemu.
Právě se připozdívá,
připozdívá.